

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลนโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้
กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553) ผู้ศึกษาได้
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ ได้แบ่งผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ผลศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นของนโยบายปรับปรุงระบบการบริหาร
จัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553)

ตอนที่ 2 ผลการนำไปใช้ของนโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553)

ตอนที่ 3 ผลศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามนโยบาย
ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553)

**ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและความต้องการจำเป็นของนโยบาย
ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์
เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553)**

โดยมีข้อค้นพบที่จะตอบคำถาม ต่อไปนี้

- 1.1 สภาพของนโยบาย
- 1.2 คุณสมบัติของนโยบายที่ดี
- 1.3 วัตถุประสงค์และความเป็นมาของนโยบาย
- 1.4 ความต้องการจำเป็นของนโยบาย

1.1 สภาพของนโยบาย

นโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553) เป็นนโยบายสาธารณะเพราะว่ารัฐบาล
ประกาศใช้เพื่อประโยชน์ของคนไทยทั้งประเทศ (คำแถลงนโยบายของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์
เวชชาชีวะ,2551) และเป็นนโยบายต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นนโยบายของรัฐเพื่อประโยชน์ของ
ประชาชนทั่วไป โดยเริ่มจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่

28 มีนาคม 2538 และเริ่มให้นักเรียน นักศึกษากู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น แก่ผู้ที่มีรายได้น้อยซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และเป็นการสนองตอบต่อนโยบายการกระจายรายได้ และเพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน (พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2542)

นโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ระหว่าง พ.ศ. 2552 - 2553) เป็นนโยบายสาธารณะเป็นนโยบายเฉพาะสาขาการศึกษาและเป็นนโยบายต่อเนื่องสำหรับนักเรียน นักศึกษาที่มีรายได้น้อย และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

1.2 คุณสมบัติของนโยบายที่ดี

นโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ระหว่าง พ.ศ. 2552 - 2553) เป็นนโยบายที่มีคุณลักษณะดังนี้

การบริหารงานจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณลักษณะที่ดีของนโยบาย กล่าวคือ นโยบายจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่มีข้อมูลที่ต้องเป็นจริง กำหนดขึ้นก่อนที่จะดำเนินงาน ส่งผลประโยชน์ต่อส่วนร่วม ถ้อยคำมีความชัดเจนและกะทัดรัด มีขอบเขตและระยะเวลาในการใช้ เป็นศูนย์รวมการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ ครอบคลุมสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสอดคล้องกับปัจจัยต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์การรวมทั้งควรยืดหยุ่นได้ตามภาวะการณ์ที่จำเป็น นโยบายในการบริหารงานจะดีหรือไม่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่แตกต่างกันหลายประการ เช่น ความสามารถของผู้กำหนดนโยบาย ความเข้าใจและความสามารถของผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การจัดระบบบริหารที่ดีมีประสิทธิภาพในหน่วยงาน และรวมถึงทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้นด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากนโยบายเป็นเรื่องการเลือกสรรแนวทางที่ดีที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์การ ฉะนั้นจะสังเกตได้ว่าองค์การอยู่ภายใต้ระบบการบริหารงานที่ดี ผู้บริหารและผู้กำหนดนโยบายจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อการบริหารงานต่างๆ ขององค์การนั้น (ลมัยพร แห่หล้า, 2551, หน้า 20-21) ดังที่ ประชุม รอดประเสริฐ (2551, หน้า 18-19) ได้กล่าวถึงลักษณะของนโยบายที่ดีที่พึงประสงค์ ได้ดังนี้

1. นโยบายที่ดีจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ และสามารถที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุถึงเป้าหมายได้

2. นโยบายที่ดีจะต้องกำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นจริงมิใช่เป็นข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นส่วนตัวหรือข้อมูลที่เกิดขึ้นตามโอกาสอันไม่แน่นอน อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอนี้และปฏิกิริยาต่างๆ จากภายนอกควรเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงบ้างในการกำหนดนโยบาย

3. นโยบายที่ดีจะต้องมีการกำหนดขึ้นก่อนที่จะมีการดำเนินงาน โดยการกำหนดกลวิธีและจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมต่อการดำเนินงาน แต่ทั้งนี้จะต้องไม่แจ้งรายละเอียดของกลวิธีในการปฏิบัติ ควรเปิดกว้างไว้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติพิจารณาตีความแล้วนำไปปฏิบัติตามความสามารถและให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะนั้น และเหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่

4. นโยบายที่ดีควรกำหนดขึ้นเพื่อสนองหรือส่งผลประโยชน์ให้กับบุคคลโดยส่วนรวมและจะต้องมีการพิจารณาว่านโยบายใดควรทำก่อน ควรทำหลัง โดยการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็น

5. นโยบายที่ดีจะต้องเป็นถ้อยคำหรือข้อความที่กะทัดรัดใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและแถลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่สมาชิกทุกคน ทุกระดับชั้นภายในหน่วยงานสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน

6. นโยบายที่ดีต้องมีขอบเขตและระยะเวลาในการใช้ กล่าวคือในองค์การหนึ่งๆ ย่อมมีภารกิจและความรับผิดชอบต่างกัน การกำหนดนโยบายเพื่อให้ครอบคลุมภารกิจและความรับผิดชอบทั้งหมดย่อมเป็นไปได้ นอกจากนี้เมื่อเวลาผ่านไปเหตุการณ์ต่างๆ ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่กำหนดไว้อาจไม่สามารถปฏิบัติให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ใหม่ได้ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องปรับปรุงนโยบายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ใหม่ หรืออาจกล่าวโดยสรุปได้ว่านโยบายที่ดีนั้นจะต้องอยู่ภายในขอบเขตของวัตถุประสงค์และมีความยืดหยุ่น สามารถที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อเหตุการณ์ใหม่เสมอ

7. นโยบายที่ดีจะต้องกำหนดขึ้นโดยให้ครอบคลุมไปถึงสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย แต่ทั้งนี้จะต้องได้ข้อมูลที่มีการวิเคราะห์โดยละเอียดรอบคอบแล้วการกำหนดนโยบายระยะเวลาอันใกล้กับงานที่จะต้องทำในอนาคตมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน

8. นโยบายที่ดีจะต้องสอดคล้องกับปัจจัยภายนอกองค์การ กล่าวคือ จะต้องสอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย และข้อบังคับต่างๆ ของสังคมโดยส่วนรวม นอกจากนี้จะต้องสอดคล้องกับความในใจหรือความคิดเห็นของสาธารณชนด้วย

มอนตี (Mondy, 1988, หน้า 95-96 อ้างใน ลมัยพร แหล่งหล้า และคณะ, 2551, หน้า 22) ได้ให้รายละเอียดของคุณลักษณะที่ดีของนโยบาย ไว้ดังนี้

1. นโยบายควรกำหนดจากฐานของข้อมูลที่มีความเป็นจริง
2. นโยบายของผู้บังคับบัญชาและของผู้ใต้บังคับบัญชาควรสนับสนุนกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ไม่ควรที่จะขัดแย้งกัน
3. นโยบายของหน่วยงานหรือแผนกที่ต่างกันแต่อยู่ภายในองค์การเดียวกันควรต้องประสานกัน
4. นโยบายควรเป็นข้อความที่แน่นอนเข้าใจได้และเป็นลายลักษณ์อักษร
5. นโยบายควรยืดหยุ่นแต่มั่นคงอยู่บนหลักการ หรือระเบียบข้อบังคับที่ถูกต้อง
6. นโยบายควรมีของเขตเข้าใจได้ด้วยเหตุผล

สรุปได้ว่า คุณลักษณะที่ดีที่เหมาะสมของนโยบายโดยถือเอาทัศนคติของบุคคลเป็นที่ตั้ง และเป็นไปตามหลักการ ถือเป็นสิ่งข้างมากหรือเป็นทัศนคติของกลุ่มคนส่วนใหญ่ ซึ่งอาจมีคนอื่นอีกกลุ่มหนึ่งหรือจำนวนน้อยคัดค้านและวิพากษ์วิจารณ์ไปตามทัศนคติหรือตามเหตุผลของบุคคลกลุ่มนั้น

นอกจากนี้ยังพบว่านโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553) เป็นนโยบายที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน ผู้ปฏิบัติสามารถเข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ประชุม รอดประเสริฐ (2543, หน้า 18 - 19) ได้กล่าวถึงลักษณะของนโยบายที่ดีที่พึงประสงค์ไว้ว่า 1) นโยบายที่ดีจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ และสามารถที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุถึงเป้าประสงค์ได้ 2) นโยบายที่ดีจะต้องกำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นจริงมิใช่เป็นข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นส่วนตัวหรือข้อมูลที่เกิดขึ้นตามโอกาสอันไม่แน่นอน 3) นโยบายที่ดีจะต้องมีการกำหนดขึ้นก่อนที่จะมีการดำเนินงาน โดยการกำหนดกลวิธีและจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมต่อการดำเนินงาน 4) นโยบายที่ดีควรกำหนดขึ้นเพื่อสนองหรือส่งผลประโยชน์ให้กับบุคคลโดยส่วนรวมและจะต้องมีการพิจารณาว่านโยบายใดควรทำก่อน ควรทำหลัง โดยการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็น 5) นโยบายที่ดีจะต้องเป็นถ้อยคำหรือข้อความที่กะทัดรัดใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและแถลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่สมาชิกทุกคน ทุกระดับชั้นภายในหน่วยงานสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน 6) นโยบายที่ดีจะต้องมีขอบเขตและระยะเวลาในการ 7) นโยบายที่ดีจะต้องกำหนดขึ้นโดยให้ครอบคลุมไปถึงสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย 8) นโยบายที่ดีจะต้องสอดคล้องกับปัจจัยภายนอก จึงถือได้ว่ามีคุณลักษณะของนโยบายที่ดี

1.3 ความต้องการจำเป็นของนโยบาย

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของนโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 – 2553)กับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) และแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2552 – 2559)

นโยบาย	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2552 - 2559)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฯฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 -2554)
ข้อ 6 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ให้มีการประណอมและใกล้เคียงกัน รวมทั้งขยายกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและปริญญาตรีเพิ่มขึ้น	มาตรา 49 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายผู้ยากไร้หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น	วัตถุประสงค์ 1 พัฒนาคนอย่างรอบด้าน และสมดุล เพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนา 1. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ในทุกระดับและประเภทการศึกษา 2.ปลูกฝังและเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึกและมีความภูมิใจในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และรังเกียจการทุจริตต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง	เป้าหมาย 1 เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชน 1.1 การพัฒนาคน 1.1.1 คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

ตาราง 1(ต่อ)

นโยบาย	รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	แผนการศึกษา แห่งชาติ (พ.ศ. 2552 - 2559)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 -2554)
การจัดการศึกษา อบรมขององค์กร วิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือก ของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอด ชีวิต ย่อมได้รับความ คุ้มครองและส่งเสริมที่ เหมาะสมจากรัฐ	3. เพิ่มโอกาสทาง การศึกษาให้ประชาชน ทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจน ตลอดชีวิตได้มีโอกาส เข้าถึงบริการการศึกษา และการเรียนรู้ โดยเฉพาะ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ หรือ ทุพพลภาพ ยากจน อยู่ใน ท้องถิ่นห่างไกล ทุรกันดาร	อย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ ร่วมกันอย่างสงบสุข 1.1.2 เพิ่มจำนวนปี การศึกษาเฉลี่ยของคน ไทยเป็น 10 ปี พัฒนา กำลังแรงงาน ระดับกลาง ที่มีคุณภาพเพิ่มเป็น 60% ของกำลังแรงงาน ทั้งหมด และเพิ่ม สัดส่วนบุคลากรด้าน การวิจัยและพัฒนาเป็น 10 คน ต่อประชากร 10,000 คน	
มาตรา 50 บุคคล ย่อมมีเสรีภาพในทาง วิชาการ การสอน การวิจัย และ การศึกษาอบรม การเรียนการสอนเผยแพร่ งานวิจัยตามหลัก วิชาการ ย่อมได้รับ ความคุ้มครอง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ ของพลเมืองหรือ ศีลธรรม	4. ผลิตและพัฒนา กำลังคนให้สอดคล้องกับ ความต้องการของ ประเทศ และเสริมสร้าง ศักยภาพการแข่งขัน และ ร่วมมือกับนานาชาติ 5. พัฒนามาตรฐานและ ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา ทั้งระบบ ประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกัน คุณภาพภายนอก 6. ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากร ทางการศึกษาให้มี คุณภาพและมาตรฐาน มี คุณธรรม และมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี	1.1.3 อายุคาดหมาย เฉลี่ยของคนไทยสูงขึ้น เป็น 80 ปี ควบคู่กับการ ลดอัตราเพิ่มของการ เจ็บป่วยด้วยโรคที่ ป้องกันได้ใน 5 อันดับ แรก คือ หัวใจ ความดัน โลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมอง และ มะเร็ง นำไปสู่การเพิ่ม ผลิตภาพแรงงาน และ ลดรายจ่าย	

ตาราง 1(ต่อ)

นโยบาย	รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	แผนการศึกษา แห่งชาติ (พ.ศ. 2552 - 2559)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 -2554)
		วัตถุประสงค์ 3 พัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาคน และสร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 1. พัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยเร่งรัดกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาไปสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ประชาชน ประชาสังคม และทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารจัดการศึกษา และสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา	ด้านสุขภาพของบุคคลลงในระยะยาว 1.2 การพัฒนาชุมชนและการแก้ปัญหาความยากจนทุกชุมชนมีแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วมและองค์กรปกครองท้องถิ่นนำแผนชุมชนไปใช้ ประกอบการจัดสรรงบประมาณเพิ่มกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมและบรรเทาปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน การมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจ และลดสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลงเหลือร้อยละ 4 ภายในปี 2554

ตาราง 1(ต่อ)

นโยบาย	รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	แผนการศึกษา แห่งชาติ (พ.ศ. 2552 - 2559)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 -2554)
		4. ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ และการลงทุนเพื่อการศึกษา ตลอดจนบริหารจัดการ และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ วัตถุประสงค์ 3 พัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคม เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาคน และสร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 1. พัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยเร่งรัดกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษา ไปสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่ การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เป้าหมาย 2 เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ 2.1 โครงสร้างเศรษฐกิจ สัดส่วนภาคเศรษฐกิจ ในประเทศต่อภาคการค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 75% ภายในปี 2554 และสัดส่วนภาคการผลิต เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น 15% ภายในปี 2554 2.2 เสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 3.0-3.5% ต่อปี สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่เกิน 50% และความยืดหยุ่นการใช้พลังงานเฉลี่ย

ตาราง 1(ต่อ)

นโยบาย	รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	แผนการศึกษา แห่งชาติ (พ.ศ. 2552 - 2559)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 -2554)
			ไม่เกิน 1:1 ในระยะของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ฉบับที่ 10 2.3 ความเป็นธรรม ทางเศรษฐกิจ สัดส่วน รายได้ของกลุ่มที่มี รายได้สูงสุด 20% แรก ต่อรายได้ของ กลุ่มที่มีรายได้น้อยสุด 20% ไม่เกิน 10 เท่า ภายในปี 2554 และ สัดส่วนผลผลิตของ วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมใน ประเทศ ไม่ต่ำกว่า 40% ในระยะของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ฉบับที่ 10

จากตาราง 1 พบว่า ความสอดคล้องของปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553) ระหว่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มีทั้งหมด 2 มาตรา คือ มาตรา 49 มาตรา 50 กับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2552 - 2559) มี 2 นโยบาย คือ นโยบาย 1 และ 2 กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 -2554) มี 2 เป้าหมาย คือ เป้าหมายที่ 1 และ 2

จึงกล่าวได้ว่า นโยบายนี้สอดคล้องกับสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และเป็นไปตามความต้องการการพัฒนาของสังคม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตามความต้องการพัฒนาของระบบการศึกษา

1.4 วัตถุประสงค์ของนโยบาย

ตาราง 2 แสดงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553)

วัตถุประสงค์ของนโยบาย	เป้าหมาย / ตัวชี้วัด
1. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น แก่ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยหรือด้อยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และเป็นการสนองตอบต่อนโยบายการกระจายรายได้	1. ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการหนี้ค้างชำระ โดยเน้นการไกล่เกลี่ย ประนีประนอม และการสร้างความสัมพันธ์กับผู้กู้ยืม เป็นมิตรที่ต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มกู้ ตลอดจนการระดมความร่วมมือจากกลไกทั้งส่วนกลางและท้องถิ่นในการสร้างความตระหนักถึงการชำระคืนเพื่อหมุนเวียนให้ผู้อื่นมีโอกาสในการเข้าถึงกองทุนมากขึ้น
2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการเรียนการสอนทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน	2. สร้างโอกาสการมีงานทำให้แก่ผู้กู้ โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกระทรวงแรงงานในการจัดหาแหล่งงานรองรับทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
	3. เร่งผลักดัน ร่าง พ.ร.บ.กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2553 มาใช้ในการปฏิบัติ

ที่มาของข้อมูล : (อ้างอิงจากแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 – 2554 , หน้า 51 – 52)

จากตาราง 2 พบว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคนปัจจุบัน ได้ให้นโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ของนโยบายว่า

1. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น แก่ผู้ที่มีรายได้น้อยหรือด้อยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และเป็น การสนองตอบต่อนโยบายการกระจายรายได้และ
2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษา ทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของ ประชาชน และมีเป้าหมาย/ตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการหนี้ค้างชำระ เพื่อ หมุนเวียนให้ผู้อื่นมีโอกาสในการเข้าถึงกองทุนมากขึ้น 2) สร้างโอกาสการมีงานทำให้แก่ผู้กู้ โดย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกระทรวงแรงงานในการจัดหาแหล่งงานรองรับทั้งในหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน 3) เร่งผลักดัน ร่าง พ.ร.บ.กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2553 มาใช้ในการ ปฏิบัติ (อ้างอิงจากแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 – 2554 , หน้า 51 – 52)

ตอนที่ 2 ผลการนำไปใช้ของนโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ. 2552 - 2553)

2.1 ความเป็นมาของนโยบาย

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ซึ่งเริ่มต้นมาตั้งแต่ปี 2538 -2539 ในสมัย รัฐบาล (นายชวน หลีกภัย) กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ ร่วมกันพิจารณา และเห็นความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับความ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงเห็นสมควร กำหนดเป็นนโยบายสนับสนุนในการพัฒนาการศึกษา ในขณะเดียวกันเพื่อแก้ไขปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยการให้โอกาสแก่ นักเรียน นักศึกษาที่ด้อยโอกาส จึงกำหนด เป็นนโยบายให้ภาครัฐสนับสนุนทางการเงิน โดยการจัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แก่ นักเรียน นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย

และเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 คณะรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี) มีมติเห็นชอบในหลักการโครงการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยมีหน่วยงานหลัก ที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการมอบหมายให้กองทุนให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาดำเนินการ และทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ทำหน้าที่เป็นผู้บริหาร และจัดการเงินให้กู้ยืมและเริ่มให้นักเรียน นักศึกษา กู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมา บนพื้นฐานของหลักการว่า “เพื่อให้เงินกู้ยืมแก่ นักเรียน นักศึกษา ซึ่งมาจาก

ครอบครัวที่มีรายได้น้อย สำหรับศึกษาต่อ” ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทั้งสายสามัญและสายอาชีวะ) จนถึงระดับปริญญาตรีในประเทศ รวมทั้งการศึกษานอกระบบต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรและประเภทที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยนักเรียนนักศึกษาจะต้องชำระคืนพร้อมดอกเบี้ยอัตราต่ำเมื่อจบการศึกษาแล้ว”

ภายหลังเมื่อรัฐบาลเห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มากขึ้น จึงได้ออกพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2541 และจัดตั้งสำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ส่งผลให้การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีความมั่นคงถาวรขึ้น (คู่มือการกู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2543)

2.2 วัตถุประสงค์ของนโยบาย

2.2.1 เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น แก่ผู้ที่มีครอบครัวที่มีรายได้น้อยหรือด้อยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และเป็นการสนองตอบต่อนโยบายการกระจายรายได้และ

2.2.2 เพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน

2.2.3 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการหนี้ค้างชำระ เพื่อหมุนเวียนให้ผู้อื่นมีโอกาสในการเข้าถึงกองทุนมากขึ้น

2.2.4 สร้างโอกาสการมีงานทำให้แก่ผู้กู้ โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกระทรวงแรงงานในการจัดหาแหล่งงานรองรับทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

2.2.5 เร่งผลักดัน ร่าง พ.ร.บ.กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2553 มาใช้ในการปฏิบัติ (แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 – 2554 , หน้า 51 – 52)

2.3 การดำเนินงานในช่วงปี พ.ศ. 2551

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) รัฐบาลนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ นายกรัฐมนตรี ได้เพิ่มวงเงินอีก 10,000 ล้านบาท เพื่อให้แก่นักเรียนนักศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.ปลาย อาชีวะ จนถึงอุดมศึกษาทุกชั้นปี สามารถกู้ได้ในปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป เป็นจำนวนถึง 36,000 ล้านบาท จากเดิมที่ได้ปล่อยกู้เพียง 26,000 ล้านบาทในปี 2551 รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 2-4 มีสิทธิกู้ได้ด้วย ทั้งนี้เด็กที่ยื่นกู้ สามารถขอรับเงินได้ภายใน 90 วัน จากเดิมที่ต้องใช้เวลานานกว่า 10 เดือน ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาเงินทุนหมุนเวียนของสถานศึกษา รวมทั้ง

หากใครที่เรียนในสายอาชีพ โดยเฉพาะสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน 400 กว่าสาขา ก็จะได้รับ การพิจารณาเป็นพิเศษ (นโยบายรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ผลการดำเนินการ คือ นักเรียนจำนวน 4,000 คน ไม่สามารถกู้ได้

2.4 การดำเนินงานในช่วงปีพ.ศ. 2552 – 2553

เนื่องจากในสมัยรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีนายชวน หลีกภัย สมัยที่ 2 ได้เปิดโอกาสให้เด็กยากจนได้มีโอกาสกู้เพื่อเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ในขณะที่รัฐบาลชุดต่อมาได้เปลี่ยนวัตถุประสงค์ว่าสำหรับคนที่ไม่จำเป็นต้องจนสามารถกู้ได้ ในที่สุดเด็กกรวยก็ไปเบียดคนจนทำให้ผู้ด้อยโอกาสขาดโอกาสที่จะใช้เงินกู้ี้ เพื่อได้รับการศึกษาจากภาครัฐ แต่ช่วงหลังได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการ รัฐบาลชุดใหม่จึงได้กล่าวว่าต้องให้โอกาสเด็กยากจนหรือผู้ด้อยโอกาสก่อน แต่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะต้องเป็นกองทุนที่ขยายโอกาสให้กับทุกคนที่อยู่ในข่ายได้มีโอกาสใช้สิทธิให้มากที่สุด ปัจจุบันนี้ยังมีปัญหาบางประการ เช่น กำหนดให้ยื่นขอกู้ได้เฉพาะผู้ที่เรียนปี 1 เป็นต้น จึงอาจจะต้องปรับหลักเกณฑ์ว่า ถ้าเรียนปริญญาตรี และไม่สามารถกู้ในปี 1 ก็ควรได้รับสิทธิให้กู้เมื่อเรียนปี 2 และปี 3 ไม่ต้องกู้ในปี 4 ไม่เช่นนั้นเราก็จะแก้ปัญหาเด็กออกกลางคันไม่ได้ ในปัจจุบันนี้ต้องยอมรับความจริงว่าปัญหาส่วนหนึ่งมาจากปัญหาเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนนโยบายว่า หรือว่าเด็กที่จบ ปวส. จะต้องเรียนต่อปริญญาตรี ต้องมีสิทธิที่จะกู้เรียนในปี 3 ปี 4 ได้นอกจากนั้น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ควรเป็นกลไกสำคัญในการจูงใจให้ผู้เรียนไปเรียนในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานหรือตลาดทางเศรษฐกิจ หากผู้กู้ยืมเรียนในสาขานี้ก็จะได้รับสิทธิเป็นพิเศษ ในขณะที่ผู้กู้ไปเรียนในสาขาที่ไม่ใช่ความต้องการของตลาดแล้วไปแข่งกันตกงานก็ไม่มีเงินมาใช้หนี้รัฐ ตรงนี้เป็นกลไกสำคัญในการจูงใจคนมาเรียนในสาขาที่ควรจะเรียน นอกจากนี้รัฐบาลยังให้โอกาสและให้ความสำคัญกับการขยายโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาสได้มีโอกาสเรียนทั้งเด็กที่เป็นเด็กพิเศษ หรือเด็กชายขอบ ผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้ควรได้สิทธิอย่างเต็มที่ภายใต้ นโยบายรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นโยบายรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

สรุปได้ว่า การดำเนินงานในช่วงปีพ.ศ. 2552 – 2553 รัฐบาลได้ปรับหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้ 1) ต้องให้โอกาสเด็กยากจนหรือผู้ด้อยโอกาสก่อน 2) กำหนดให้ยื่นขอกู้ได้เฉพาะผู้ที่เรียนปี 1 3) ถ้าเรียนปริญญาตรี และไม่สามารถกู้ในปี 1 ก็ควรได้รับสิทธิให้กู้เมื่อเรียนปี 2 และปี 3 ไม่ต้องกู้ในปี 4 เพื่อลดปัญหาเด็กออกกลางคัน 4) ว่าเด็กที่จบ ปวส. จะต้องเรียนต่อปริญญาตรี ต้องมีสิทธิที่จะกู้เรียนในปี 3 ปี 4 ได้

นอกจากนี้ นายอารีพงศ์ ภูษอุม ปลัดกระทรวงการคลังในปัจจุบัน ในฐานะประธาน คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เปิดเผยว่า ที่ประชุมคณะกรรมการกองทุนฯ ได้เห็นชอบในมาตรการสนับสนุนให้ผู้เรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เลือกรเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพมากขึ้น ตามนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ เนื่องจากตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานที่จบการศึกษาในสายอาชีพเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะสาขาช่างอุตสาหกรรมทุกสาขา และสายพาณิชยกรรม สาขาบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะกรรมการกองทุนฯ จึงได้มีมติเพิ่มค่าครองชีพให้แก่ผู้เรียน ปวช. ในสายดังกล่าว เป็นเดือนละ 2,200 บาท เพื่อช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายที่ครอบครัวของผู้เรียนต้องแบกรับ เนื่องจากการเรียนวิชาชีพสายช่างจะมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติงานฝึกงานเพิ่มเติมจากผู้เรียนสายพาณิชยกรรม ทั้งนี้ ขั้นตอนในการปฏิบัติจะได้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนที่จะประกาศเป็นการทั่วไปต่อไป (website ของกองทุนฯ www.studentloan.or.th)

2.5 ผลการดำเนินงานตามนโยบาย

นโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ระหว่าง พ.ศ. 2552 - 2553) มีการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยมีคณะกรรมการ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติ มีมติเพิ่มค่าครองชีพให้แก่ผู้เรียนระดับ ปวช. เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หันมาเรียนสายอาชีพมากขึ้นและยังเพิ่มเพดานการกู้ยืมระดับอุดมศึกษาบางสาขาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับ ต้นทุนการศึกษาจริงเนื่องจากรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการนายจรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เริ่มขึ้นในสมัยรัฐบาลท่านนายทศ ชวน 2 โดยเปิดโอกาสให้มีการกู้ยืมยุคนั้นเราเน้นเรื่องการเปิดโอกาสให้เด็กยากจนได้มีโอกาสกู้เพื่อเรียนต่อ บังเอิญรัฐบาลชุดต่อมาได้เปลี่ยนวัตถุประสงค์ว่าสำหรับคนที่ไม่จำเป็นต้องจนสามารถกู้ได้ ในที่สุดเด็กกรวยก็ไปเบียดคนจนทำให้ผู้ด้อยโอกาสขาดโอกาสที่จะใช้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อได้รับการศึกษาจากภาครัฐแต่ช่วงหลังก็กลับมา รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะจึงได้ยืนยันว่า 1) ต้องให้โอกาสเด็กยากจนหรือผู้ด้อยโอกาสก่อน แต่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะต้องเป็นกองทุนที่ขยายโอกาสให้กับทุกคนที่อยู่ในข่ายได้มีโอกาสใช้สิทธิให้มากที่สุด ปัจจุบันนี้เรายังมีปัญหาบางประการ เช่น 2) กำหนดให้ยื่นขอกู้ได้เฉพาะผู้ที่เรียนปี 1 เป็นต้น จึงอาจจะต้องปรับหลักเกณฑ์ว่า แทนที่จะเข้าทางฐานแล้วไปถึงยอดกู้ตามระบบอาจจะต้องกู้ทางข้างได้ เช่น ถ้าเรียนปริญญาตรี และไม่สามารถกู้ในปี 1 ก็ควรได้รับสิทธิให้กู้เมื่อเรียนปี 2 และปี 3 แต่แน่นอนเขาก็ไม่ต้องกู้ปี 4 ไม่เช่นนั้นเราก็จะแก้ปัญหาเด็กออกกลางคันไม่ได้ ต้องยอมรับความจริงว่าปัญหาส่วนหนึ่งมาจากปัญหา

เศรษฐกิจ นอกจากปัญหาอื่นๆ อีกหลายปัจจัยตรงนี้คือ นโยบายที่จะต้องไปปรับกัน หรือว่าเด็กที่จบ ปวส. จะต้องเรียนต่อปริญญาตรี ก็ควรมีสิทธิที่จะกู้เรียนในปี 3 ปี 4 ได้นอกจากนั้น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ควรเป็นกลไกสำคัญในการจูงใจให้ผู้เรียนไปเรียนในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานหรือตลาดทางเศรษฐกิจ หากท่านกู้เรียนในสาขานี้ก็จะได้รับสิทธิเป็นพิเศษ แทนที่จะไปเรียนในสาขาที่ไม่ใช่ความต้องการของตลาดแล้วไปแข่งกันตกงานก็ไม่มีเงินมาใช้หนี้รัฐ ตรงนี้เป็นกลไกอันหนึ่งที่ผมจะต้องนำมาใช้จูงใจคนมาเรียนในสาขาที่ควรจะเรียน ซึ่งจะมีคำตอบในลำดับถัดไปที่ผมจะเรียนให้ทราบว่าผมจะทำอย่างไร นอกจากนั้นในเรื่องของโอกาสรัฐบาลนี้จะให้ความสำคัญกับการขยายโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาสได้มีโอกาสเรียนทั้งเด็กที่เป็นเด็กพิเศษ หรือเด็กชายขอบ ผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้ควรได้สิทธิอย่างเต็มที่ภายใต้นโยบายรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นโยบายรัฐมนตรีกะทรวงศึกษาธิการ,2552)

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) รัฐบาลได้เพิ่มวงเงินอีก 10,000 ล้านบาท เพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.ปลาย อาชีวะ จนถึงอุดมศึกษาทุกชั้นปี สามารถกู้ได้ในปีการศึกษา 2552 เป็นจำนวนถึง 36,000 ล้านบาท จากเดิมที่ได้ปล่อยกู้เพียง 26,000 ล้านบาท ในปีการศึกษา 2551 รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 2-4 มีสิทธิกู้ได้ด้วย ทั้งนี้เด็กที่ยื่นกู้ สามารถขอรับเงินได้ภายใน 90 วัน จากเดิมที่ต้องใช้เวลาเกินกว่า 10 เดือน ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาเงินทุนหมุนเวียนของสถานศึกษา รวมทั้งหากใครกู้เรียนในสายอาชีพ โดยเฉพาะสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน 400 กว่าสาขา ก็จะได้รับพิจารณาเป็นพิเศษ (นโยบายรัฐมนตรีกะทรวงศึกษาธิการ,2552) ซึ่งนโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553) มีการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยมีคณะกรรมการ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีมติเพิ่มค่าครองชีพให้แก่ผู้เรียนระดับ ปวช. เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หันมาเรียนสายอาชีพมากขึ้นและยังเพิ่มเพดานการกู้ยืมระดับอุดมศึกษาบางสาขาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับ ต้นทุนการศึกษาจริง

สรุปนโยบายนี้ได้นำไปปฏิบัติจริง มีการวางแผนดำเนินการและจัดสรรงบประมาณตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย คือ

1. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น แก่ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยหรือด้อยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และเป็นการสนองตอบต่อนโยบายการกระจายรายได้
2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามนโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553)

ปัญหาของนโยบายปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ(ระหว่าง พ.ศ.2552 - 2553) ในปัจจุบัน มีดังนี้

3.1 นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ได้รับเรื่องร้องเรียนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ว่ามีนักศึกษาที่ไม่สามารถกู้ได้ในปีการศึกษา 2551 ประมาณ 4,000 คน (นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ,2551) และได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ไปประสานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ตรวจสอบล่าสุด ดร.สุเมธ แย้มมนุญ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) ได้กล่าวว่า จากการที่จัดสรรวงเงินกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ปี 2551 สำหรับปริญญาตรี กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ได้มีมติกำหนดโควตาสำหรับผู้กู้ชั้นปีที่ 1 ไร่จำนวน 125,000 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

3.1.1 สำหรับผู้กู้รายเก่าหรือผู้กู้ตั้งแต่ชั้น ม.6 จำนวน 69,900 คน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เป็นผู้ดูแล

3.1.2 ผู้กู้รายใหม่ จำนวน 55,100 คน โดยคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่สอง หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นผู้ดูแล ซึ่งเมื่อจัดสรรไปแล้วพบว่า ในส่วนของผู้กู้รายเก่านั้น จำนวนของผู้กู้มีมากกว่า 69,900 คน ขณะที่จำนวนของผู้กู้รายใหม่มีเพียง 44,000 คน ดังนั้นยังเหลือวงเงินที่ปล่อยกู้ให้ผู้กู้รายใหม่ได้อีก 11,100 คน

3.2 คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้นำเรื่องดังกล่าวหรือร่วมกับ นพ.ธาดา มาร์ติน ผู้จัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ได้มอบให้ สกอ.ดำเนินการนำเงินงบประมาณที่เหลือปล่อยกู้ให้กับผู้กู้รายใหม่ ในขณะเดียวกันทางกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จะรับจะจัดหางบประมาณมาจัดสรรให้แก่ผู้กู้รายเก่า ซึ่งต่อมาคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ประกาศไปยังมหาวิทยาลัยเพื่อประกาศให้เด็กมากู้เพิ่มเติม แต่เมื่อเรื่องดังกล่าวเข้าที่ประชุม บอร์ดกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) กลับให้นางบประมาณที่จัดสรรให้แก่นักศึกษาผู้กู้รายใหม่ 11,100 คนไปให้ผู้กู้รายเก่า ทำให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ไม่มีวงเงินเพียงพอให้นักศึกษากลุ่มเก่าที่ตกค้างกู้ไม่ได้ บางมหาวิทยาลัยจึงช่วยเหลือนักศึกษากลุ่มนี้โดยให้ผ่อนชำระเป็นงวดๆ

3.3 จากการศึกษาพิจารณาของประชุมบอร์ดกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ทำให้เกิดปัญหา 2 กรณี คือ

3.3.1 มีจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นผู้ที่มีสิทธิสามารถกู้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา(กยศ.) ได้ และสถานศึกษาประกาศรายชื่อแล้ว แต่วงเงินไม่เพียงพอ จำนวน 6,670 คน

3.3.2 ผู้กู้รายใหม่หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จำนวนประมาณ 5,000 คน ซึ่งไม่ได้รับการอนุมัติในปีการศึกษา 2551 ดังนั้น ปัญหา 2 กรณีนี้ทาง สกอ.จะขออนุมัติจากคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ให้เปิดกู้ยืมย้อนหลังเฉพาะค่าเล่าเรียน ในปีการศึกษา 2551 และสำหรับปีการศึกษา 2552 ผู้กู้ยืมกลุ่มนี้จะได้กู้ยืมตามปกติ และ สกอ. จะเสนอเรื่องขออนุมัติจากคณะกรรมการกองทุนให้กำหนดผู้กู้ยืมรายใหม่ในหลักสูตรปริญญาตรี ต่อเนื่อง เป็นชั้นปีที่ 1 ของหลักสูตร จากเดิมกำหนดว่าเป็นผู้กู้ยืมชั้นปีที่ 3"

ในการกู้ยืมย้อนหลังสำหรับนักศึกษาทั้ง 2 กรณีที่เกิดขึ้น ที่เป็นเช่นนั้นเพราะที่ผ่านมากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ไม่เคยดำเนินการมาก่อน ซึ่งเรื่องนี้ได้เสนอไปยังบอร์ดกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และจะมีการพิจารณากันในวันที่ 26 มีนาคมนี้ แต่หากไม่สามารถดำเนินการได้คงต้องนำเข้ามาตีความ. ส่วนการติดตามปัญหาที่เกิดจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) นั้น ในวันที่ 12 มีนาคม นางนริศรา ขวาลตันพิพัทธ์ รรมช.ศึกษาธิการ ได้นำผู้เกี่ยวข้องไปประชุมหารือถึงแนวทางแก้ปัญหา พร้อมติดตามปัญหาของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ทั้งหมด (ข้อมูลจาก ไทยโพสต์ ,อ้างจาก www.thaipost.net)